

MEDITATIE

Genezing in etappes

"... en vroeg hem of hij iets zag ... ik zie hen als bomen wandelen ... en hij werd hersteld en zag hen allen ver en klaar!"

(Marcus 8:22-26)

Bethsaida is een vissersdorp aan de Zee van Tiberias. Twee keer was deze plaats achtergrond bij een wonderbare spijziging (6:37-44 en 8:1-9). Nu brengen dorpelingen een blinde tot Jezus met het verzoek hem aan te raken. Velen zijn blijkbaar onder de indruk van wat Jezus' handen konden. Toen ze het brood namen en braken, bleven ze breken en uitdelen totdat iedereen genoeg had. Er bleef zelfs nog over. Zo'n wonder willen ze weer meemaken. De blinde man dient daarvoor als lijdend voorwerp. Wonderdoener Jezus moet een handige kunstgreep doen dan zal zijn genezing de show van Bethsaida worden ...

Hoe totaal anders handelt de Heere. Genezingen zijn voor Jezus geen spektakelstukjes, maar de machtige tekenen van Zijn Koninkrijk. Signalen die verwijzen naar het (heil)geheim van Zijn Persoon. Naar Wie Hij is en hoe Hij werkt. In de Zoon is God Zelf aanwezig! Barmhartig, genadig en vol ontferming! Daarom doet niemand ooit tevergeefs een beroep op Hem. Maar let er op hoe Jezus het hier doet. Hij leidt de man weg van de nieuwsgierige blikken van de omstanders. Daarvoor pakt de Heere de blinde bij diens hand. Bij deze aanraking blijft genezing uit. Wat tekent dat

de afhankelijkheid van de blinde man. Wat toont dat de ontferming van de Heere! Hoe blijkt zo Zijn Herdershart! Hij is de Leidsman van hulpbehoevendenden. Hij is het Oog van de blinden. Hij Die alles ziet en alles weet. Hij Die de leiding neemt. Ook als het donker is: deze kant op! Wat komt het dan op volgen aan. Gelovig achter de Heere aankomen. Dat is: ogen dicht en oren open (Calvijn). Met Jezus mee. Hij zal het zeggen. Hij zal Zijn genade openbaren. Hij zal leren geloven Wie Hij is en hoe Hij het daarom doet. In de eenzaamheid, zonder de scharen. Maar met de Zoon des mensen! Wie het verstaat, gaat ervan zingen: 'Welzalig dien Gij hebt verkoren, dien G' uit al 't aards gedruis doet naderen en Uw heilstem horen!' (Ps. 65)

Bijzonder is de methode van genezing. Want deze man krijgt niet in één keer het licht in zijn ogen terug. Vooral bij Marcus valt dit op. Er zit namelijk 'vaart' in diens evangelie. Hij gebruikt vaak het woord 'terstond/meteen!' Maar hier gaat het geleidelijk aan. Dat is hemelse therapie. Jezus gaat zo de aandacht richten niet op Zijn handen, maar op Zijn hart; niet op het wonder, maar

op de Wonderdoener Zelf. Vandaar ook de vraag door deze Oogarts bij God vandaan: ziet ge al iets? Een merkwaardig antwoord geeft de man: ik zie de mensen als bomen wandelen. Jezus maakt dit antwoord echter niet belachelijk. Het is immers Zijn eigen therapie. Al vragende betreft de Heere de man zo bij Zijn eigen werk: ziet u al iets? Zo gaat de Heere met Zijn volk in gesprek. Ziet u al iets van Mijn werk in uw leven? Wat gelooft gij van de vergeving der zonden?(HC zo.21) Kent u de diepe kracht van het zoenbloed van Golgotha? Hoe staat het met de heiliging van jouw leven?! Ziet u er al iets/veel van? Dan mogen we antwoorden naar dat het is. En de Heere Die genezing gaf grootmaken! Tegelijk blijven we constant op Zijn leiding aangewezen. Want de Heere leert Zijn volk niet alles op één dag.

Vervolgens legt de Heere opnieuw Zijn handen op de ogen van de ziende blinde. Dan ziet de man helder en scherp van veraf. Geen weifeling was er bij Jezus in dit trapsgewijze herstel. De Heere openbaart er juist Zijn grootheid in. Hij werpt het wonder aan de patiënt

niet ineens toe. Maar bedient Meesterlijk deze genezing! Hij beschikt over de middelen. Hij weet wanneer, waar en hoe ze nodig zijn. Hij legt Zijn heilrijke hand op de zere plek. Daarin openbaart Hij Zich als de Heiland, ook als het anders gaat dan wij verwachten. Zelfs als die handen weleens slaan of wegneemen wat dierbaar is. Als de Heere het natuurlijke licht in uw ogen niet geeft. En dus de laatste etappe van het leven zorgvol blijft... Hij is toch de Heiland: zie Ik maak eens alle dingen nieuw! Zo raken zij aan Zijn hart verbonden en krijgen de leiding van Zijn handen lief!

De genezene mag Bethsaida niet ingaan. De inwoners moeten niet letten op een ziende blinde, maar gelovig (leren) zien op de Borg. Zalig als we daar in geoefend zijn! Als er groei mag zijn in de genade en kennis van de Heere Jezus. Dan schikken we ons gelovig onder Zijn leiding. Die afhankelijkheid maakt geringer in ons zelf. Het hindert niet: de Heere is groot en goed! Als Hij maar verheerlijkt wordt! Zie daarom gelovig op Hem en volg gehoorzaam Zijn stem!

Veenendaal
Ds H.H. Klomp

Inhoudsopgave

We staan weer aan het begin van de herfsttijd. De periode die ons bepaalt bij de vergankelijkheid van ons leven. Wij allen vallen af als een blad... In dit nummer bieden we u weer een aantal bezinnende artikelen die ieder voor zichzelf spreken. De Heilige Schrift mag open gaan! De Heere geve daaruit onderwijs in voor- en tegenspoed. Aan het slot weer een bijdrage met zeer praktische tips, zoals we van Marianne gewend zijn. Allen Gods zegen bij het lezen toegewenst!

ds. J.P. Boiten

Gebed voor kranke mensen

(14)

Na in het gebed gevraagd te hebben om de genade van de Heilige Geest, wordt beleden dat we Gods kastijdingen verdiend hebben. Bij de Heere is genade om die kastijdingen te verdragen. En dan vervolgt het formulier : "Wij weten, dat zij (nl de kastijdingen) ons niet zijn tekenen van Uw toorn, maar van Uw Vaderlijke liefde jegens ons, opdat wij met de wereld niet veroordeeld worden."

Wat een heerlijke belijdenis! Weten we het ook, dat de kastijdingen blijken zijn van Gods Vaderlijke liefde jegens ons? Wat geeft dat kracht om de moeiten door te komen. In de brief aan de Hebreëen wordt in hoofdstuk 12 gezegd: "Want dien de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een ieder zoon, die Hij aanneemt." (vers 6) Dus het is een onbedrieglijk teken van Gods genade en bemoeienis in het leven van Zijn kinderen. Ieder van hen maakt mee dat de Heere hem kastijdt. Want een gelovige heeft correctie nodig. Voortgaande bekering, elke dag opnieuw. De tucht die de Heere toepast is heilzaam. Om niet voort te gaan op de verkeerde weg. Is een kind van God niet steeds geneigd om af te dwalen? Heeft de macht van de zonde niet nog veel invloed, ook na ontvangen genade? Daarom is bijsturing, corrigerende genade nodig om door Gods Geest steeds weer op het rechte pad te leren gaan. Zo is het immers ook in het natuurlijke leven! "want wat zoon is er, dien de vader niet kastijdt?" in de verhouding van vader tot zoon kan de tuchtiging niet ontbreken. Elke vader die zijn taak goed verstaat en uitvoert, bestraft wel eens zijn

kinderen. Het gaat dus om de juiste opvoeding. Een onderdeel daarvan is het kastijden. En dat is niet alleen straffend bedoeld. Het dient ook tot verbetering, om iemand verder te helpen. Zo is het ook met de kastijdingen die de Heere geeft in het leven van de Zijnen. God wil in Christus zondaren aanzien in genade en ze behandelen als Zijn kinderen. Dat komt o.a. uit in de kastijding, de tuchtiging. "Hij geselt een ieder zoon, die Hij aanneemt". In het aannemen ligt het erkennen van de zondaar als Zijn zoon of dochter. Maar daar hoort ook bij het behandelen als eigen kind. In de oudheid ging men in de opvoeding veel hardhandiger te werk dan wij tegenwoordig doen. Er kwam wel eens geseling te pas. Nu is dat in ons land inmiddels verboden. Maar in het verleden lieten voorname personen hun kinderen vaak opvoeden door slaven. En die traden niet altijd zachtzinnig op. Deze vergelijking gebruikt de apostel om het vermanen, kastijden van de Heere jegens Zijn kinderen te verduidelijken.

Als je kastijding ondervindt, is dat geen zaak van vreugde (Hebr. 12 : 11). Want het gaat tegen de mens, tegen vlees en bloed in. Dat geeft moeite en verdriet. Dan komen er weerstanden naar boven. Allerlei vragen leven op: waarom moet het zo gaan, waarom moet mij dit overkomen? Het zijn vormen van ongeloof! De Heere wil de moeiten gebruiken als kastijdingen om het geloof te oefenen. Juist in de strijd en pijn op de Heere vertrouwen. Zijn hulp en bijstand inroe-

pen. Want "Deze kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijner heiligheid deelachtig zouden worden." (Hebr. 12 : 10). Als God de Zijnen kastijdt, geldt daarvan, net als van al Zijn werken, dat Hij het goed doet. Zijn werk is volkomen. Dus draagt dat ook rijke vrucht. Gods kastijding dient altijd tot het welzijn van Zijn gunstgenoten. De Heere wil er iets mee bereiken. Dat de gelovigen meer naderen tot de volkomenheid. Want de roep gaat uit : "Wees heilig, want Ik ben heilig." En : "Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen." Dus die opvoedende kastijdingen en tuchtiging van de Heere dient om alzo deel te krijgen aan Gods heiligheid. Dit is reden om je ootmoedig te onderwerpen aan die kastijdingen. In het vertrouwen dat de Heere er Zijn heilige bedoeling mee heeft. In de overgave aan Zijn leiding en liefde.

Tuchtiging is dus een duidelijk bewijs van de zorg en leiding van de Heere. Het spreekt van Zijn trouw als hemelse Vader. Zo krijgen de gelovigen te maken met "oordelen" van Godswege. De apostel Paulus zegt daarvan "Maar als wij geoordeeld worden, zo worden wij van de Heere getuchtigd, opdat wij met de wereld niet zouden veroordeeld worden." 1 Cor. 11 : 32. Dus de kastijdingen gaan als "oordelen" van Godswege over de gelovigen. Opdat ze niet voor zichzelf zouden leven. Maar dat ze gericht mogen zijn op het lijden en sterven van Christus. Om het gebroken brood en de vergoten wijn aan het Heilig Avondmaal te mogen kennen in het geloof. Om het plaatsbekledend lijden en sterven van Christus als de enige en vaste grond van hun behoud te mogen kennen. Want de ongelovige wereld, die voorbij leeft aan het werk van de Zaligmaker, zal worden veroordeeld. De onbekeerden lijken hier wel een rustig leven te hebben, maar o wee als het einde nabij komt, dan wacht hen

een vreselijk oordeel. Daarvoor bewaart de Heere de Zijnen, door ze nu in hun leven te kastijden. Om door die tuchtiging tot Hem te vluchten Die in hun plaats het oordeel gedragen heeft. De Heere rekent dus aan deze zijde van het graf af met allen die Hem liefhebben. De afrekening met de wereld komt pas later, maar dan is het voor hen te laat ...

Daarom wekt de apostel op : acht de kastijding des Heeren niet klein, en bezwijkt niet als u door Hem wordt bestraft! Want het grote doel daarvan is, dat u deze troost mag kennen : Jezus, Uw verzoenend sterven is en blijft het rustpunt van mijn hart!

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

Doelgericht leven

Klein en kwetsbaar zijn wij
prijgsgegeven aan het leven
ziekten kunnen ons vellen
rampen kunnen ons treffen
vogelvrij verklaard
begrensd geluk
zonder toekomst
zinloos en hopeloos

één maar is er
een blijde mare van hulp en heil
van zekerheid en geborgenheid
van hoop en verwachting
vreugdevolle verlossing
onbegrensd geluk
en een toekomst zonder einde
doelgericht leven!

*Joke van Sliedregt
uit : Doelgericht*

De Kracht van de Heilige Geest in het leven van de gelovige (4)

11. De Heilige Geest heeft de macht om ons aan de woorden van Jezus te herinneren.

“Maar de Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijn Naam, die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb” Johannes 14 : 26.

Net als de belofte dat de Heilige Geest in al de waarheid zal leiden, geldt deze ook eerst en vooral de apostelen. En toch bewerkt de Heilige Geest dit ook in ieder die op de Persoon en het werk van Jezus vertrouwt. Hij opent onze ogen opdat we inzicht krijgen in de leer van Christus en er ons in vertrouwen aan kunnen overgeven. Hij herinnert ons ook aan de woorden van Jezus als we die in het bijzonder nodig hebben – ofwel voor onze eigen bemoediging dan wel tot zegen voor anderen.

12 de Heilige Geest openbaart ons de diepten van Gods gedachten en toont ons welke genade God ons gegeven heeft.

“Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods De Heilige Geest is zowel de schrijver van het geschreven woord van God als ook degene die de gelovige het Woord van God uitlegt. Wat zou het interessant voor ons zijn als een menselijke schrijver van een literair werk de tijd zou nemen om ons een dieper inzicht in zijn gedachten te verlenen. En nu mag je bedenken dat de grote, verheven God

juist dat doet als we in geloof Zijn Woord lezen. God Zelf is door Zijn Geest in ons en onderwijst ons over Zijn karakter en Zijn Woord. Om de Bijbel goed te begrijpen moeten we op God zien en met de psalmdichter leren bidden : “Ontdek mijn ogen, dat ik aanschouwe de wonderen van Uw wet” Psalm 119 : 18.

Het is niet genoeg om alleen maar met de gedrukte letters van de Bijbel bezig te zijn. We moeten bij het lezen nederig Gods Geest om Zijn hulp en bijstand vragen opdat Hij ons bekwaam maakt God te kennen en Hem in gehoorzaamheid te volgen Iedere poging om de Bijbel met menselijke logica te begrijpen of te verklaren is gedoemd te mislukken. Alleen als we toegeven dat we afhankelijk zijn van God, dat we zelf niets hebben wat we Hem zouden kunnen geven en als we ons alleen aan de gerechtigheid van Jezus toevertrouwen zal God ons Zijn wijsheid schenken en ons inzicht geven in de diepte van Zijn gedachten (vergel. 1 Corinthe 13 : 18 en Romeinen 10 : 3).

Gods volmaakte plan

Je zou nog veel meer kunnen zeggen over wat God ons, gelovigen door Zijn Heilige Geest gegeven heeft. Maar twee dingen moeten we in het bijzonder benadrukken. Ten eerste : we zijn voor ons hele geloofsleven volkomen afhankelijk van de genade van God en de werking van de Heilige Geest – zowel in ons persoonlijke leven als ook in onze

bediening. En ten tweede : God heeft op wonderbare wijze een plan gemaakt waarbij Hij ons de volle kracht en de voortdurende bijstand van Zijn machtige Geest beloofd heeft. Een christelijk leven gaat per definitie niet over hoeveel wij presteren, maar over wat Christus voor ons gedaan heeft en wat de Heilige Geest door ons leven doet.

“Gelijk ons Zijn Goddelijke kracht alles, wat tot het leven en de godzaligheid behoort, geschonken heeft, door de kennis Desgenen, Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd” 2 Petrus 1 : 3.

*Uit: de Stem
R.A. Torrey*

Wij zijn op weg naar ons eeuwig huis. (3)

Prediker 12

Wij weten dat we hier op aarde niet altijd kunnen blijven, in dit leven niet altijd kunnen blijven. Wij zijn op weg naar de toekomst en kunnen ons dan ook niet al te zeer vastklampen aan de dingen van dit leven. We worden steeds meer losgemaakt om ons te richten op wat komen gaat. Maar de weg naar de toekomst is niet altijd zo gemakkelijk voor ons. Het valt soms moeilijk als we de achteruitgang ook in ons eigen leven opmerken. Als we niet meer zo rustig kunnen slapen maar 's morgens opstaan op de stem van de vogels. Als de zangeressen neergebogen zijn, de stem ijl en dun wordt en we ook allerlei tonen niet meer zo goed kunnen onderscheiden. Er is een achteruitgang in het spreken en in het luisteren en daardoor wordt de eigen wereld steeds kleiner, worden we beperkter in datgene wat we opmerken en in datgene wat we kunnen uiten. We krijgen dan dikwijls het gevoel dat we niet meer bij deze tijd horen en dat ons leven in het verleden ligt. Maar door het gevoel dat we niet meer in deze tijd passen wil de Heere ons juist op de toekomst richten, op

datgene wat Hij in de toekomst heeft bereid voor al de Zijnen.

Bij het klimmen van de jaren wordt het moeilijker om tegen een steile heuvel op te lopen en gaat het niet zo gemakkelijk meer als de weg niet helemaal gelijk is. Daarbij komt dan dikwijls nog wat angst voor het drukke verkeer en voor allerlei dreigingen die er onderweg kunnen zijn. Die angst is er voor werkelijk gevaren die er zijn als we ons op weg begeven, maar die angst is er ook voor gevaren die we denken dat er kunnen zijn, juist ook omdat we ons niet meer zo vlug uit de voeten kunnen maken. Bij de ouderdom is er soms ook angst voor datgene wat er mogelijk zou kunnen gaan gebeuren, terwijl er nog geen werkelijk gevaar aanwezig is. Daarom zijn vele ouderen ook wat onzeker als zij zich in het verkeer moeten begeven.

De amandelboom gaat bloeien. De bloem van de amandelboom wijst op de

grijze haren van veel oude mensen. De bloem van de amandelboom kan heel mooi zijn, maar een ieder weet ook dat de bloesem er maar voor korte tijd is. Ook grijze haren kunnen mooi zijn, maar zij wijzen er ook op dat dit leven voor een groot gedeelte voorbij is en dat er niet veel jaren meer zijn te verwachten. Dit leven gaat snel voorbij. Des te meer is er de oproep om ons voor te bereiden op het einde van dit leven. Ons vooral er op voor te bereiden om God te ontmoeten. En God ontmoeten kunnen we alleen als we ons geborgen mogen weten in het volbrachte werk van Jezus Christus.

De sprinkhaan wordt zichzelf tot last en sleept zich voort. Dit ziet op het feit dat veel bejaarden zich op moeizame wijze voort bewegen en de vaste gang van de jongeren missen. De krachten worden steeds minder en daardoor kost het meer moeite om zich voort te bewegen en met een zekere gang verder te gaan. In alles komt tot uiting dat er in dit leven steeds minder is te verwachten.

Daarbij komt dan ook dat de eetlust minder wordt, en als we minder eten dan wordt het lichaam ook niet meer zo versterkt als nodig is. De kapperbes helpt niet meer. De kapperbes diende als een middel om de eetlust op te

wekken. Maar bij oudere mensen helpt dit niet meer en daardoor worden de krachten minder. Steeds duidelijker wordt in alle dingen dat dit lichaam niet meer zo goed werkt, dat daardoor soms de geest ook niet meer zo goed werkt en dat we heel veel dingen van dit leven los moeten laten. Maar loslaten van de dingen van dit leven is ook een oproep om ons steeds meer te richten op de toekomst. Onze hoop kan uiteindelijk niet gericht zijn op alles wat dit leven heeft te bieden, maar onze hoop en onze verwachting is gericht op Jezus Christus en Zijn grote toekomst. We kijken met verlangen uit naar datgene wat de Heere heeft bereid voor allen die in Jezus Christus geloven en uit Zijn genade mogen leven.

Immers de mens gaat naar zijn eeuwig huis en we hebben hier op aarde geen blijvende stad. Voor ieder mens komt het uur van de dood en de rouwklagers gaan rond op de straat. Voortdurend weer horen we dat mensen overleden zijn en afscheid hebben moeten nemen van dit leven vooral afscheid hebben moeten nemen van hen die hen lief zijn. Ook dat brengt veel verdriet mee, dat banden verbroken worden en dat we elkaar moeten loslaten. Door liefde verbonden maar door de dood van elkaar losgemaakt. Dan beleven we het des te dieper dat de dood een vijand blijft. Ook al weten we wel door het geloof dat door de dood heen ons het leven is bereid, toch doet de dood veel pijn. De dood hoort niet bij het leven en is er bij gekomen door de zonde, door onze zonde. En dan is er alleen troost te vinden in het offer dat Christus bracht om mensen zoals wij zijn te redden van het oordeel en deel te geven aan het eeuwige leven.

Dirksland
ds. J. Willemsen

Handelingen (4)

Een geroepen radicaal

Lukas laat Paulus in zijn boek langzaam te voorschijn komen. Tijdens de stening van Stefanus is hij een bijfiguur. Hij doet er niet aan mee, maar staat erbij te kijken en bewaakt de kleren van degenen die bij de stening betrokken zijn (7:58). Hij stond wel achter de stening, horen we even later (8:1). In hoofdstuk 9 zien we hem zelf een vervolging organiseren. Een geval van 'radicalisering' wordt hier voor onze ogen uitgetekend. Wie met zijn natuurlijke krachten voor God meent te moeten opkomen, wordt daar niet beter maar slechter van.

De vervolging die Paulus organiseert, strekt zich uit tot in Damaskus. Maar dan grijpt Jezus in. Plotseling ziet hij zich door een hemels licht omschienen. Hij valt op de aarde en hoort een stem: 'Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?' Paulus vraagt wie het is die hem toesprekt. 'Ik ben Jezus, die gij vervolgt,' antwoordt de stem. Wie zich aan Jezus' leerlingen vergrijpt, vergrijpt zich aan Jezus Zelf. Onmiddellijk is het verzet bij Paulus gebroken. 'Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?' vraagt hij. Vanaf nu zal hij zich met de radicaliteit die hem eigen is, inzetten voor de zaak van Jezus.

Die radicaliteit blijft Paulus in heel zijn optreden kenmerken. Na een weinig onderwijs gaat hij onmiddellijk zelf preken. Hij bindt zich aan niemand en voorziet in zijn eigen onderhoud. Als men niet-Joodse christenen vanuit Jeruzalem wet en besnijdenis op wil dringen, verzet hij zich met hand en

tand. Als hij ergens van overtuigd is, valt er niet met hem te schipperen. Als hij in Filippi door de Romeinse autoriteiten onterecht is vastgezet (hoofdstuk 16), weigert hij stilletjes de stad te verlaten, maar laat hij zich officieel uitgeleide doen. We zien hem in discussie in synagogen, maar evengoed op de markt in Athene, waar hij op niveau een gesprek met de daar lerende wijsgeren weet aan te gaan (hoofdstuk 17). In het proces dat de laatste hoofdstukken van Handelingen beslaat, laat hij zich geen enkele ontsnappingsroute aanpraten. Hij heeft zijn recht en zal het ook krijgen, al is het bij de keizer in Rome. Paulus is zich van zijn karakter bewust geweest. Hij noemt zich een 'ijveraar voor God' (22:3). Dat was hij toen hij de gemeente vervolgde. Hij bleef het, ook als verkondiger van het evangelie. Christus weet wie Hij waartoe roept. Als Hij het evangelie in de wereld verspreid wil zien, dan roept Hij een radicaal, die in zijn eentje meer verricht dan alle anderen.

LEZEN: HAND. 7:58; 8:1; 9:1-6

*Lexmond
dr. J. van Eck*

Aangevochten geloof

“Gekruisigd denken”

“Geloof is een onrustig ding”, aldus de hervormer Maarten Luther. Hij bedoelde daarmee te zeggen dat geloof dat tot Christus zijn toevlucht neemt en Hem eert als zijn vaste rots van behoud, altijd bestreden en aangevochten wordt. Over geloof en geloven zijn boeken vol geschreven. Voor Luther is geloven “gekruisigd denken”. Het is het omgekeerde van wat je van jezelf denkt. Geloven betekent voor hem je afkeren van satan, wereld en zonde. Er valt een scheiding, een breuk. Geloven is tegelijkertijd de binding aan het Woord, aan God en Zijn Christus. Dat geloof is altijd een mikpunt van de satan. De boze richt er wat graag zijn vurige pijlen op, gedrenkt in allerlei venijnig gif. Hij bestrijdt het geloof in zijn wezen.

Geloven is jezelf toevertrouwen aan Christus en steunen op Zijn volbrachte werk. Het is hand en band. Er wordt een verbinding gelegd. Dat gaat nooit buiten vertrouwen om, het tegenovergestelde van “wantrouwen”. De Schotse evangelieverkondiger Erskine vergelijkt het geloof bij twee ogen. Het ene oog ziet zichzelf in zijn zonden en verlorenheid, het andere oog ziet op Christus en op Gods beloften. Hij noemt het ook wel “een gaan van eigen leegheid naar Christus’ volheid.

Ook bij Calvijn is geloof altijd gericht op Christus. Het is voor hem een vast en zeker weten dat God ons goed wil doen. Niettemin is geloof altijd nog vermengd met ongelooft.

In de vuurlinie

“Geloof is een onrustig ding”, zei Luther dus. Het verkeert voortdurend in de

vuurlinie van de aanvechting. Dat was voor Luther een doorleefde werkelijkheid. Maar niet alleen voor hem. Ook Asaf en Job hadden hun strijd. Het echte geloof is een bestreden en aangevochten genade. Wie tot geloof komt, rust en vrede vindt in het volbrachte Middelaarswerk van Christus en aan Gods Vaderhart, weet van strijd. Paulus spoort zijn jonge broeder Timotheüs aan de goede strijd te strijden (I, 6: 12). Luther durft heel kras te beweren dat géén aanvechting de grootste aanvechting is. Onder kinderen van God gingen vroeger nogal wat treffende uitspraken rond, zoals deze: kapers komen nooit op een leeg schip af. Niet zonder reden worden wij in Gods Woord aangespoord tot volhardend geloven, hopen en liefhebben. Asafs voeten waren bijna uitgegleden. Het had maar weinig gescheeld of hij had het heilsspoor verlaten (Ps. 73). Dat het niet gebeurd is heeft uiteindelijk te maken met Gods volharding in Zijn heiligen.

Wellicht ten overvloede zij opgemerkt dat geloofsstrijd niet hetzelfde is als een psychische stoornis hebben, al zijn er raakvlakken, overlappingsen en wederkerige beïnvloedingen.

Drie doodsvijanden

“Geloof is een onrustig ding”. Onze Catechismus spreekt van drie doodsvijanden met het oog op het geloofsleven: duivel, wereld en eigen vlees, die niet ophouden het geloof aan te vallen en daarmee dus de gelovige (antw. 127). Waar wij ons overgeven aan Christus wordt de duivel dubbel actief. Hij zit niet stil en heeft geen andere bedoeling dan om ons geloof te vernielen en de band met God te breken. Hij verleidt tot

zonde om vervolgens zijn slag te slaan. Hij wil twijfel zaaien aan de beloften van het Evangelie en aan de genade van God. Hij zet het hele Evangelie op zijn kop en maakt er een nieuwe wet van. Altijd is hij eropuit om wanhopig te maken en ons te doen geloven dat we Gods genade verspeeld hebben. Hij wil afkerig en onverschillig maken. Graag drijft hij ons de afgrond in met een Kaïngeloof of een Judascomplex. Dan gooit hij het over de ene boeg, dan weer over de andere. Ook de verkiezing is een geliefd onderwerp voor satan. Hij bestookt met legioenen aan vragen die evenzoveel vraagtekens achter God zijn. Laat u niet verleiden tot speculaties over de predestinatie, maar heb genoeg aan de geopenbaarde wil van God: het Evangelie. Luther schrijft dat slechts Eén tegen satan is opgewassen, de Heere Jezus. "Tegen de duivel helpt alleen Christus Zelf. Richt je ogen op Gods barmhartigheid." Daarmee weten we gelijk bij Wie we moeten zijn. Hoe zeer is Hij niet verzocht door satan. Dat begon al in alle hevigheid in de woestijn (Matth. 4). De duivel mocht Hem beproeven, maar steeds werden zijn aanvallen afgeslagen. Hoe? Doordat Christus het Woord hanteerde. Paulus spreekt van "het zwaard van de Geest" (Ef. 6). Het is een onderdeel van de wapenrusting die God Zijn gelovigen aanreikt, niet om in de kast op te bergen, maar om te hanteren. Laat het zwaard niet verroesten. Leef in Gods Woord.

Tweemens

In de bekering worden we een tweemens. We zijn oude en nieuwe mens tegelijk. Beide wonen onder eenzelfde dak. Dagelijks hebben we te maken met de erfenis van de oude Adam, met ongeloof, twijfel, driften en zondige hartstochten van binnenuit. En als satan dan ook nog eens godslasterlijke

gedachten injecteert die als stoorzenders werken tot in het bijbellezen en bidden toe, dan dringen zich zomaar de vragen op: ben ik wel een kind van de Heere? De wanhoop kan je naar de keel vliegen. Je weet het nu wel zeker: ik ben Gods kind niet. Leerzaam zijn op dit vlak ook de brieven van Samuël Rutherford, die zijn intense strijd met de drie doodsvijanden heeft opgeschreven, opdat anderen moed zouden putten uit zijn behoud.

Wat die oude mens betreft: moeten we die doodvechten, doodzwijgen? Luther antwoordt: naar de wet van de genade moeten we hem doodgeloven. Bij alle aanvechtingen geldt: zoek het nergens anders dan bij Gods genade. Ga dagelijks toe tot de troon van genade.

En dan de wereld. Je zult maar in de boeien geslagen worden zoals Paulus, Johannes de Doper, gemarteld en gedood worden omwille van de navolging van Christus. Zullen duivel en eigen hart niet om het hardst roepen: "En waar is nu uw God?!" Wie kent ze niet: knagende vragen, waaroms en grote levensraadsels. Dat tragisch sterfgeval, die ziekte, kinderloosheid, en nog veel meer. Ze voeden het wantrouwen jegens God. Beter is als ze ons drijven in de armen van de Heere Jezus Christus. "Niemand die ons liever hebben wil dan Hij", schrijft de zwaar beproefde Guido de Brès in de Nederlandse Geloofsbelijdenis (art. 26).

Maar wie is dieper en feller aangevochten, verzocht en bestreden dan Christus?! Niets is Hem bespaard gebleven. Hoeveel voorbeelden van aangevochten en bestreden geloof vinden we niet in de Bijbel? Mensen die eenzelfde strijd getreden hebben en toch overwinnaars werden. Het geheim? Jezus Christus (Rom. 8: 37ev.). Zouden we

dan niet roemen in de verdrukking (Rom. 5: 5)? "Christus laat soms wel zinken, maar niet verdrinken", wist Luther. Als geen ander wist hij hoe aanvechtingen een oefenschool voor het geloof kunnen zijn. Als ze ons dan maar niet prikkelen tot opstand, moedeloosheid en pessimisme, maar brengen aan de voet van het kruis en dicht bij Gods hart. Richt uw beide ogen op de aange-

vochten Christus. Zoek vastheid niet in uw gevoel of ervaring, laat Christus u genoeg zijn. En geloof dat God temidden van aanvechting en beproeving niet uw ondergang, maar uw behoud beoogt. Wie met God overhoop ligt, raakt ook steeds meer met zichzelf in de knoop.

*Harskamp
ds. J. Belder*

Veilig met telefoon en computer

Regelmatig lezen we over dit onderwerp iets in de krant of op internet. Ik heb er al eens eerder over geschreven. Maar omdat het zulke nare en heel vervelende gevolgen kan hebben, wil ik toch nog een keer dit onderwerp belichten.

Velen van ons zullen regelmatig een mobiele telefoon gebruiken. Het aantal internetgebruikers van zeventig, tachtig jaar neemt toe. En zelfs verschillende negentigjarigen zijn regelmatig online te vinden. Het is fijn, als we niet naar de kerk kunnen gaan, dat we onze diensten online kunnen volgen. En een beeld spreek toch altijd meer!

Een luisteraar zei tegen me: het is toch een zegen dat deze ontwikkelingen er zijn! Voor ons, maar zeker ook voor de jongeren!

Vele mooie concerten kunnen beluisterd worden, de Heere wil dit alles zegenen! Over de totale inhoud van internet zal ik het in dit artikel niet hebben, want het gaat nu over het veilig gebruik ervan.

Ik hoop niet dat u er ervaring mee heeft, maar we kunnen gebeld worden

en dat de beller dan meldt dat diegene namens de bank of namens de politie belt. Er is een melding gekomen van een fout met uw bankrekening. Zou u uw pincode even kunnen geven dan maken we alles snel weer in orde voor u. Het is een vriendelijke persoon, alles klinkt heel aannemelijk. Maar helaas ... Dus geef uw pincode nooit aan iemand anders. De bank, de politie of wie dan ook belt nooit voor uw pinpas of pincode. Ook voor het blokkeren van uw bankrekening is geen pincode nodig! Het kan ook zijn dat we gebeld worden en dat diegene iets probeert te verkopen aan u. Dan kunnen er hele persoonlijke vragen gesteld worden, soms ook m.b.t. uw bankrekening. Geef a.u.b. geen antwoord en hang direct op. Met betrekking tot de computer kunnen we in het algemeen zeggen: ga nergens op en wees erg voorzichtig met het invullen van uw persoonlijke gegevens. Vraag desnoods regelmatig even hulp aan één van uw kinderen, kleinkinderen, een betrouwbaar familielid of een bekende van de kerk. Installeer niet

zomaar een nieuw programma als iemand u daar telefonisch of per e-mail voor benadert. Geef uw inlogcodes niet aan anderen. Wees voorzichtig met het openen van e-mails van afzenders die u niet kent. Ga niet in op e-mails die zeggen dat u iets gewonnen heeft. Let op bij het doorklikken vanuit een e-mail naar een website of u wel op de juiste website komt. Wees voorzichtig met het opgeven van uw persoonlijke gegevens op allerlei websites. Check bij financiële zaken, bijvoorbeeld bij internetbankieren, of de website wel beveiligd is met een slotje in de adresbalk. Dit slotje ziet u rechts bovenin. Wees u ervan bewust dat persoonlijke informatie op sites zoals facebook misbruikt kunnen worden.

Veel mensen maken afspraken met de bank over het instellen van een daglimiet. Dan kunt u bijvoorbeeld per dag maximaal honderd euro opnemen. Mocht u een keer meer geld op willen nemen, dan is dit ook met de bank vooraf te regelen. Maar zodoende kan men nooit veel geld van uw rekening halen. Mocht het toch een keer verkeerd zijn gegaan of als uw pas gestolen is, dan valt de schade mee.

Via één centraal nummer zijn alle bankpassen te blokkeren. Tel. 0800-0313 vanuit Nederland en vanuit het buitenland via 0031-0883855372.

Maar hopelijk heeft u deze telefoonnummers nooit nodig!

Met een vriendelijke groet, *Marianne*

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter, PKN (hervormd)
Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris, PKN
(hervormd) Langerak

Dhr. M.C. Paul, penningmeester, PKN
(hervormd) Dirksland

Ds. A. Snoek, PKN (hervormd),
Kesteren

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur, Christ.
Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53, 3341
GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.

e-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week
van elke maand (10 maanden van het
jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad
gratis ontvangen; de abonnements-
prijs is € 10 per jaar; het banknum-
mer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten
name van Stichting Kracht naar Kruis
te Den Haag; mailadres voor algeme-
ne berichten info@krachtnaarkruis.net;

Opgave nieuwe abonnees en adreswij-
zigingen aan: abonnee@krachtnaar-
kruis.net of Ledenadministratie Kracht
naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247
XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vin-
den in www.krachtnaarkruis.net